

§ 257.

De Beløb, der skal lægges til Skibets Værdi ved Fastsættelsen af Grænsen for Ejers Ansvar, er:

1. 10 pCt. af Skibets Værdi ved Rejsens Begyndelse.
2. Erstatning og Havaribidrag for Skade paa Skibet, der er opstaaet efter Rejsens Begyndelse og ikke udbedret.

§ 258.

Ved Skibets Drægtighed forstaaes i § 255, naar det gælder maskindrevne Skibe, Nettotonnagen med Tillæg af det Rum for Maskineriet, der ved Beregningen af Nettotonnagen er trukket fra Bruttotonnagen, og naar det gælder andre Skibe, Nettotonnagen.

§ 259.

Fordringer af den i § 256 Nr. 1 nævnte Art, der hidrører fra samme Ulykkeshændelse, fyldestgøres af det Beløb, hvortil Rederens Ansvar over for dem er begrænset, under Hensyntagen til Rækkefølgen af de Søpanterrettigheder, der maatte tilkomme dem. Det samme gælder Fordringer af de i § 256 Nr. 2 og Nr. 3 nævnte Arter, for hvilke Skibets Værdi bestemmes i samme Havn.

De, der har Krav paa Erstatning for Skade paa Person hidrørende fra samme Ulykkeshændelse, fyldestgøres af det særlige Ansvarsbeløb, der er fastsat i § 255, 2det Stykke. Faar de ikke fuld Dækning af dette Beløb, fyldestgøres de for Resten af deres Krav sammen med andre Fordringshavere efter Reglerne i denne Paragrafs Iste Stykkes Iste Punktum.

§ 260.

Vil Rederen paaberaabe sig Begrænsning af sit Ansvar, paahviler det ham at føre Bevis for Skibets Værdi ved de afgørende Tidspunkter og for Størrelsen af de Beløb, der er nævnt i § 257 Nr. 2, eller for Skibets Drægtighed.

§ 261.

Opstaar der Tvist om Grænsen for Rederens Ansvar eller om Fordelingen af Ansvarsbeløbet, kan Rederen kræve Sagen afgjort af en Dispachør. Har han gjort dette, kan dog enhver Fordringshaver anlægge Søgmaal til Fastsættelse af, hvor stor hans Fordring vilde være, hvis Rederens Ansvar ikke var begrænset, og Rederen kan forlange, at Dispachøren skal sætte bestemte Fordringshavere en passende Frist, inden hvilken de skal have anlagt saadant Søgmaal.

Finder Dispachøren Grund dertil, kan han med et Varsel af højst tre Maaneder indkalde Fordringshavere paa den Maade, han i det enkelte Tilfælde anser for mest hensigtsmæssig.

Enhver af de interesserede er pligtig til at meddele Dispachøren alle de Oplysninger og Bevisligheder, som han anser for nødvendige.

Omkostningerne ved Dispacheringen bæres af Rederen.

Tvistigheder om Rigtigheden af Dispachørens Afgørelser kan indbringes for Domstolene.

§ 262.

Har Rederen for at afværge en Arrest eller for at faa en Arrest ophævet stillet Sikkerhed for det fulde Ansvarsbeløb, gælder Sikkerheden som stillet til Fordel for alle de Fordringshavere, over for hvem Begrænsningen kan paaberaabes, og ingen af disse kan kræve yderligere Sikkerhed.